

Josh Malerman

Malorie

312 sider

Dreamlitt Der er sådan noget apokalyptisk horror over bogen her, der er nr. 2 i en serie. En lækkerbidsken for gysere-folket. Klausfrotopisk, foruroligende, mørkt, monsteragtigt, bind for øjnene, man får det hele i en bog, der genremæssigt er en pageturner, og er du god til at sammenblende virkelighed og bøger, så sover du i hvert fald ikke syv timer den nat.

12 år efter at Malorie og hendes børn roede op ad floden for at komme i sikkerhed, er øjenbindet det eneste, der står mellem dem og vanviddet. Det eneste, Malorie kan gøre, er at overleve - og tvinge hendes børn til at leve efter hendes strenge regler. F.eks. **Tag ikke jeres øjenbind af. Og åbn ikke øjnene.**

Man forestiller sig let, hvordan det vil være at være fanget et eller andet sted uden at vide, hvad morgendagen og fremtiden vil bringe. Og det er jo også meningen. At give dig et read, så du mentalt binder dig til stolen og ikke rejser dig, før du har fået bindet af og fundet en vej ud.

Bogen er ikke så banebrydende som forgængeren, Bird Box. Klart nok idet det jo ER en efterfølger. Efterfølgeren her er lige så velskrevet, bestemt, som forgængeren men fungerer nok nærmest som en forlængelse, en udvidelse, en slags opfølgende epiolog.

Bogen udkom på originalsproget og temaet i bogen, bind for øjnene, har revminisenser til den evige corona-diskussion om bind hjælper eller det modsatte.

Det var rigtig interessant at komme ind i Bird Box-universet, og det er fint afrundende, at vi nu får den her. Måske til at slutte af på. Det gør så til gengæld ikke noget....

Vi har været godt underholdt med de to udgivelser.